

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2020. gada 23. septembrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “7Seven” – Preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pieprasījuma neesamība – Preču zīmes izslēgšana no reģistra pēc reģistrācijas izbeigšanās – Regulas (ES) 2017/1001 53. pants – Pieteikums par *restitutio in integrum*, ko iesniedzis licenciāts – Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkts – Rūpības pienākums

Lietā T-557/19

Seven SpA, Leini [*Leini*] (Itālija), ko pārstāv *L. Trevisan*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *H. O'Neill*, pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2019. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 2076/2018-5 attiecībā uz pieteikumu par *restitutio in integrum* attiecībā uz tiesībām pieprasīt Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “7Seven” pagarināšanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Špilmans [*D. Spielmann*], tiesneši U. Ēbergs [*U. Öberg*] (referents) un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu –Matei*],

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 9. augustā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 27. novembrī,

ņemot vērā, ka triju nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 1997. gada 22. jūlijā prasītāja *Seven SpA* iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar grozīto Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas savukārt aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 16., 18. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 2001. gada 2. maijā preču zīme tika reģistrēta kā Eiropas Savienības preču zīme ar numuru 591206, un šī reģistrācija tika publicēta 2001. gada 18. jūnija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 53/2001.

5 2005. gada 29. septembrī prasītāja attiecīgo preču zīmi cedēja *Seven Licensing Company S.à r.l.* attiecībā uz 25. klasē ietilpstošajām precēm, savukārt tai pašai tika piešķirta licence uz minēto preču zīmi. Šī licence netika ierakstīta Eiropas Savienības preču zīmju reģistrā.

6 Pēc vairākkārtējas nodošanas attiecīgā preču zīme 2013. gada 30. aprīlī tika piešķirta *Seven7 Investment PTE Ltd* (turpmāk tekstā – “attiecīgās preču zīmes īpašnieks”) attiecībā uz 25. klasē ietilpstošajām precēm. Tai tika piešķirts jauns reģistrācijas numurs 8252223, kas tika publicēts 2013. gada 3. maija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 83/2013.

7 2016. gada 26. decembrī saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 47. panta 2. punktu (tagad Regulas 2017/1001 53. panta 2. punkts) EUIPO informēja attiecīgās preču zīmes īpašnieku, ka minētās preču zīmes aizsardzības laikposms beidzas 2017. gada 22. jūlijā un ka pagarināšanas pieprasījums var tikt iesniegts no 2017. gada 23. janvāra līdz 2017. gada 24. jūlijam. EUIPO turklāt uzsvēra, ka tad, ja tiks samaksāta papildu nodeva par pagarināšanas nodevas maksājuma nokavēšanu, termiņš tiks pagarināts līdz 2018. gada 22. janvārim.

8 Tomēr attiecīgās preču zīmes īpašnieks nav pieprasījis tās reģistrācijas pagarināšanu.

9 2018. gada 2. februārī EUIPO paziņoja attiecīgās preču zīmes īpašnieka pārstāvim par tās aizsardzības laikposma beigām no 2017. gada 22. jūlija.

10 2018. gada 21. jūlijā prasītāja, pamatojoties uz Regulas 2017/1001 104. pantu, iesniedza pieteikumu par *restitutio in integrum* un lūdza atjaunot tās tiesības pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu (turpmāk tekstā – “lūgums atjaunot tiesības”). Lūgumā atjaunot tiesības prasītāja

informēja EUIPO, ka tai ir piešķirta licence uz minēto preču zīmi un ka šīs preču zīmes īpašnieks nav izpildījis savu līgumisko pienākumu informēt prasītāju par savu nodomu nepagarināt attiecīgās preču zīmes reģistrāciju, kā rezultātā tā nav varējusi pati to pagarināt atbilstošajā termiņā.

- 11 Ar 2018. gada 30. augusta lēmumu EUIPO Pamatdarbības departaments noraidīja prasītājas lūgumu atjaunot tiesības un apstiprināja attiecīgās preču zīmes reģistrācijas izslēgšanu no reģistra.
- 12 2018. gada 23. oktobrī prasītāja saskaņā ar Regulas 2017/1001 66.–71. pantu iesniedza EUIPO apelācijas sūdzību par EUIPO Pamatdarbības departamenta lēmumu.
- 13 2019. gada 4. aprīlī Apelācijas padome nosūtīja prasītājai paziņojumu, kurā norādīja, ka tai nevar tikt atjaunotas tiesības pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, jo aprakstītā situācija neliecina, ka prasītāja ir rīkojusies ar pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem.
- 14 Ar 2019. gada 4. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) EUIPO Apelācijas piektā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Vispirms tā atgādināja, ka Regulas 2017/1001 104. panta noteikumi ir interpretējami šauri. Tālāk, pēc tam, kad Apelācijas padome bija konstatējusi, ka attiecīgās preču zīmes reģistrācijas nepagarināšanā ir vainojams tās īpašnieks, tā secināja, ka prasītājai nebija pamata pieprasīt minētās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, iepriekš nesaņemot preču zīmes īpašnieka skaidru pilnvarojumu. Šāda pilnvarojuma neesamība taču neapturot termiņu, kurā būtu jāpieprasa pagarināšana. Trūkumu, ko veido apstākļi, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks nav veicis pagarināšanu, prasītāja varot novērst tikai tādējādi, ka tā pierāda, ka šāds trūkums ir radies, neraugoties uz to, ka minētais īpašnieks ir rīkojies ar prasīto pienācīgo rūpību. Apelācijas padome piebilda, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka licenciāta tiesības uz pagarināšanu pastāv neatkarīgi no attiecīgās preču zīmes īpašnieka, šādā gadījumā licenciātam būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai savlaicīgi nodrošinātu attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu. Turklāt tā uzskatīja, ka prasītāja nav pierādījusi ārkārtas apstākļu esamību, kas varētu būt pamats atjaunot prasītājas tiesības pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu. Visbeidzot, Apelācijas padome kā neiedarbīgu noraidīja prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru, ja tiktu ļauts atjaunot tiesības pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, tas neizraisītu nekādu trešo personu tiesību vai paļāvības pārkāpumu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - apmierināt pieteikumu par *restitutio in integrum* un pieprasījumu par attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu.
- 16 EUIPO prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 17 Prasības pamatojumam prasītāja būtībā izvirza piecus pamatus, no kuriem pirmais ir saistīts ar Regulas 2017/1001 53. un 104. panta, lasot tos kopsakarā ar vispārējo efektivitātes principu, pārkāpumu, jo Apelācijas padome neesot ievērojusi licenciātam atzītās autonomās tiesības iesniegt

pieprasījumu par attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu un lūgumu atjaunot tiesības; otrais ir saistīts ar Regulas 2017/1001 104. panta pārkāpumu, jo prasītāja esot iesniegusi lūgumu atjaunot tiesības un pagarināšanas pieprasījumu noteiktajos termiņos; trešais ir saistīts ar Regulas 2017/1001 104. panta pārkāpumu, jo prasītāja esot rīkojusies ar pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem; ceturtais ir saistīts ar Regulas 2017/1001 104. panta pārkāpumu, jo Apelācijas padomes ieteiktie pasākumi neesot nodrošinājuši attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu noteiktajos termiņos, un piektais – uz Eiropas Savienības preču zīmes piešķirtās aizsardzības vispārējā principa, kas nostiprināts Regulas 2017/1001 11. apsvērumā, pārkāpumu.

- 18 Vispārējā tiesa secīgi pārbaudīs vispirms pirmo pamatu, pēc tam otro, trešo un ceturto pamatu, tos aplūkojot kopā, un visbeidzot piekto pamatu.

Par prasītājas tiesībām iesniegt lūgumu atjaunot tās tiesības un pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu

- 19 Prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdainis, jo pretēji Regulas 2017/1001 53. un 104. pantam Apelācijas padome pieprasījumu par attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu un lūgumu atjaunot tiesības ir novērtējusi tā, it kā runa būtu par to, lai atjaunotu drīzāk attiecīgās preču zīmes īpašnieka tiesības, nevis pašas prasītājas tiesības.

- 20 Tā piebilst, ka saskaņā ar tiesību normu efektivitātes principu visas tiesību normas, ar kurām Savienības pilsonim tiek piešķirtas tiesības, ir jāpiemēro tā, lai galu galā sasniegtu to mērķi. Prasītāja uzskata, ka lūguma atjaunot tiesības mērķis ir nodrošināt, ka tiesību uz Savienības preču zīmi turētājs nezaudē šīs tiesības termiņa neievērošanas gadījumā, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti noteikti termiņi un ir izrādīta pienācīga rūpība atbilstoši apstākļiem. Taču, nosakot prasītājai pienākumu pierādīt, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks ir rīkojies ar šādu rūpību un ir bijis tiesīgs iesniegt šādu lūgumu, Apelācijas padome esot padarījusi šo tiesību īstenošanu par neiespējamu un neesot ievērojusi efektivitātes principu.

- 21 *EUIPO* apstrīd prasītājas argumentus.

- 22 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 53. panta 1. punktu “ES preču zīmes reģistrāciju pagarina pēc ES preču zīmes īpašnieka vai tās skaidri pilnvarotas personas lūguma ar nosacījumu, ka samaksāta attiecīgā nodeva”.

- 23 Savukārt Regulas 2017/1001 104. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “pieteikuma par ES preču zīmi iesniedzējam vai tās īpašniekam, vai kādai pusei lietas izskatīšanas procesā Birojā, kura, neskatoties uz to, ka ir veikti visi nepieciešamie pasākumi [ir izrādīta pienācīga rūpība] atbilstoši apstākļiem, nav spējusi iekļauties [*EUIPO*] noteiktajā termiņā, pēc tās lūguma atjauno tās tiesības, ja, attiecīgo termiņu neievērojot, atbilstoši šīs regulas noteikumiem rodas tiešas sekas, kas izraisa kādu tiesību vai atlīdzības [tiesību aizsardzības līdzekļa izmantošanas] iespējas zaudējumu”.

- 24 Saskaņā ar pēdējo minēto tiesību normu, lai varētu iesniegt šādu lūgumu *EUIPO*, ir jābūt izpildītiem šādiem nosacījumiem: pirmkārt, lūguma iesniedzējs ir attiecīgā procesa puse, otrkārt, lai gan tas ir rīkojies ar pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem, tas nav spējis iekļauties *EUIPO* noteiktajā termiņā un, treškārt, attiecīgo termiņu neievērojot, rodas tādas tiešas sekas, ka tiek zaudētas kādas tiesības vai iespēja izmantot tiesību aizsardzības līdzekli (spriedumi, 2009. gada 12. maijs, *Jurado Hermanos/ITSB* (“*JURADO*”), T-410/07, EU:T:2009:153, 15. punkts, un 2017. gada 5. aprīlis, *Renfe-Operadora/EUIPO* (“*AVE*”), T-367/15, nav publicēts, EU:T:2017:255, 24. punkts).

- 25 Attiecībā uz pirmo nosacījumu ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2017/1001 53. panta 1. punktu tikai preču zīmes īpašnieks vai tā skaidri pilnvarotas personas var tikt uzskatītas par pagarināšanas procesa dalībniekiem (spriedums, 2009. gada 12. maijs, “*JURADO*”, T-410/07, EU:T:2009:153, 16. punkts).

- 26 Neviena Regulas 2017/1001 norma neliedz “pagarināšanas procesa dalībnieku” uzskatīt par “pusi lietas izskatīšanas procesā [EUIPO]” Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkta izpratnē. Proti, saikļa “vai” lietojums Regulas 2017/1001 104. panta 1. punktā nozīmē, ka lūgumu atjaunot tiesības var izmantot jebkurš procesa EUIPO dalībnieks neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav attiecīgās reģistrētās Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 31. janvāris, *Thun/EUIPO* (Zivs), T-604/17, nav publicēts, EU:T:2019:42, 17. punkts).
- 27 Tomēr no šīm tiesību normām nekādā ziņā neizriet, ka prasītāja kā attiecīgās preču zīmes licences īpašniece būtu juridiski pielīdzināta preču zīmes īpašniekam saistībā ar tās reģistrācijas pagarināšanu, bet gan, tieši pretēji, kā jebkurai citai personai tai ir jāsaņem skaidrs pilnvarojums no attiecīgās preču zīmes īpašnieka, lai tā varētu iesniegt pagarināšanas pieprasījumu, un ir jāpierāda šāda pilnvarojuma esamība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 12. maijs, “JURADO”, T-410/07, EU:T:2009:153, 21. punkts).
- 28 Konkrētajā lietā netiek apstrīdēts, ka prasītāja 2018. gada 17. jūlijā no attiecīgās preču zīmes īpašnieka saņēma pilnvarojumu, kas tai ļāva iesniegt lūgumu atbilstoši Regulas 2017/1001 104. pantam, lai atjaunotu tiesības pieprasīt minētās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu. Tomēr ir jānorāda, ka šis pilnvarojums tika sniegts pēc tam, kad bija beidzies Regulas 2017/1001 53. panta 3. punktā paredzētais termiņš šīs pagarināšanas pieprasīšanai, un gandrīz gadu pēc preču zīmes faktiskās reģistrācijas beigām, t.i., pēc 2017. gada 22. jūlija.
- 29 Regulas 2017/1001 53. panta 3. punktā ir paredzēts:
- “Pagarināšanas pieprasījumu iesniedz sešu mēnešu laikā pirms reģistrācijas termiņa beigām. Pamatnodevu par pagarināšanu un – attiecīgā gadījumā – vienu vai vairākas nodevas par klasi attiecībā uz katru preču vai pakalpojumu klasi, kas pārsniedz pirmo, arī maksā šajā termiņā. Ja tā nenotiek, pieprasījumu var iesniegt un samaksu var veikt sešos mēnešos pēc reģistrācijas termiņa beigām ar noteikumu, ka šajā nākamajā termiņā samaksā papildu nodevu par nokavētu pagarināšanas nodevas maksājumu vai pagarināšanas pieteikuma novēlotu iesniegšanu.”
- 30 Kā Apelācijas padome pamatoti norāda apstrīdētā lēmuma 25. punktā, termiņš, lai pieprasītu preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, tiek skaitīts neatkarīgi no iespējama skaidra pilnvarojuma, ko preču zīmes īpašnieks piešķirtu licenciātam.
- 31 Tātad pagarināšanas process beidzas līdz ar minētās regulas 53. panta 3. punktā paredzētā termiņa beigām. Tādēļ, lai prasītāju varētu uzskatīt par šī procesa dalībnieku atbilstoši Regulas 2017/1001 53. panta 1. punktam, attiecīgās preču zīmes īpašnieka skaidrs pilnvarojums pieprasīt tās reģistrācijas pagarināšanu prasītājai bija jāsaņem kādā datumā pirms paredzētā termiņa beigām.
- 32 Tā kā prasītāja ir saņēmusi skaidru pilnvarojumu tikai pēc šī termiņa beigām, to nevar uzskatīt ne par pagarināšanas procesa dalībnieku saskaņā ar Regulas 2017/1001 53. panta 1. punktu, ne par “pusi lietas izskatīšanas procesā [EUIPO]” minētās regulas 104. panta 1. punkta izpratnē. Tātad prasītāja nevarēja iesniegt lūgumu atjaunot savas tiesības kā licenciāts, kurš ir zaudējis tiesības, un līdz ar to šajā lietā ir jāuzskata, ka tā ir rīkojusies EUIPO vienīgi attiecīgās preču zīmes īpašnieka vārdā un labā, un tādēļ Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkta nosacījumu ievērošana ir jāizvērtē attiecībā uz preču zīmes īpašnieku. Tādēļ, kā Apelācijas padome to pamatoti norāda apstrīdētā lēmuma 25. punktā, trūkumu, ko veido apstākļi, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks nav veicis pagarināšanu, prasītāja varēja novērst, tikai pierādot, ka šāds trūkums ir radies, neraugoties uz to, ka minētais īpašnieks ir rīkojies ar prasīto pienācīgo rūpību.
- 33 Šā sprieduma 32. punktā izklāstītā interpretācija ir vispiemērotākā, lai nodrošinātu atbilstību efektivitātes principam un tiesiskās drošības prasībai. Tā garantē, ka Regulas 2017/1001 53. un 104. pantā paredzēto termiņu sākumpunkts un beigu datums tiek skaidri noteikti un stingri ievēroti.

- 34 Proti, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normu, kas attiecas uz procesuālajiem termiņiem, strikta piemērošana atbilst tiesiskās drošības prasībai un nepieciešamībai novērst jebkādu diskrimināciju vai patvaļu tiesas spriešanā. No tiem var atkāpties vienīgi ārkārtas apstākļos. Neatkarīgi no tā, vai šādi apstākļi ir kvalificēti kā neparedzēti apstākļi, nepārvarama vara vai atvainojama maldība, tie katrā ziņā ietver subjektīvu elementu, kas ir saistīts ar personas, kura rīkojas labā ticībā, pienākumu izrādīt visu rūpību un uzmanību, kāda no samērā informēta uzņēmēja tiek prasīta attiecībā uz sekošanu procesa gaitai un paredzēto termiņu ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 21. maijs, *Melt Water/ITSB* (“NUEVA”), T-61/13, EU:T:2014:265, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Tātad Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumi ir jāinterpretē šauri. Proti, termiņu ievērošana ir sabiedriskās kārtības jautājums, un reģistrācijas *restitutio in integrum* pēc preču zīmes izslēgšanas no reģistra var kaitēt tiesiskajai drošībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. septembris, *Video Research USA/ITSB* (“VR”), T-267/11, EU:T:2012:446, 35. punkts).
- 36 Tādējādi preču zīmes īpašnieks, kas noteiktajā termiņā nav pagarinājis tās reģistrāciju, nevar apiet savas neuzmanības sekas, atļaujot kādai trešajai personai iesniegt lūgumu atjaunot tā tiesības pieprasīt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu pēc minētā termiņa beigām.
- 37 Savukārt licenciāts nevar, pirmkārt, lūgt atjaunot viņa tiesības, pamatojoties uz to vien, ka preču zīmes īpašnieks ir bijis pasīvs un nav ievērojis termiņu minētās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanas pieprasīšanai, un, otrkārt, tam nevar atļaut rīkoties pretēji preču zīmes īpašnieka gribai, kurš apzināti nolēmis nepagarināt šīs preču zīmes reģistrāciju.
- 38 Tādēļ Apelācijas padome pamatoti uzskatīja, ka Regulas 2017/1001 104. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu ievērošana ir jāpārbauda attiecībā uz preču zīmes īpašnieku, un līdz ar to pirmais prasības pamats ir noraidāms.

Par pienākuma ievērot pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem pārkāpumu un Regulas 2017/1001 104. pantā paredzēto termiņu pārkāpumu

- 39 Vispirms prasītāja apgalvo, ka tā ir ievērojusi Regulas 2017/1001 104. pantā paredzētos termiņus. Tā norāda, ka šajā pantā ir noteikti divi termiņi. Pirmais esot absolūtais viena gada termiņš, kurš sākas, beidzoties neievērotajam termiņam, proti, 2017. gada 22. jūlijā. Otrais esot relatīvais divu mēnešu termiņš, kurš sākas no brīža, kad ir novērsts šķērslis termiņa neievērošanai. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka šķērslis ir beidzies brīdī, kad tā no attiecīgās preču zīmes īpašnieka saņēma skaidru pilnvarojumu rīkoties, proti, 2018. gada 17. jūlijā. Tā kā lūgums atjaunot tiesības esot iesniegts 2018. gada 21. jūlijā, abi termiņi esot ievēroti.
- 40 Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome esot kļūdaini piemērojusi absolūtā rakstura kritēriju, pieprasot, lai tā pierādītu, ka ir veikusi visus nepieciešamos pasākumus, lai savlaicīgi nodrošinātu pagarināšanu. Taču prasītājai esot bijis jāveic tikai aplūkojamajam gadījumam piemērotie pasākumi, kas būtu nepieciešami, ņemot vērā konkrētos apstākļus. Konkrētajā gadījumā līgums, kas to saista ar attiecīgās preču zīmes īpašnieku, esot pakļauts Itālijas tiesībām, kurās esot nostiprināti vispārējie principi par taisnīgu un tiesisku paļāvību un labu ticību līgumsaistību izpildē. Līdz ar to Apelācijas padomei esot bijis jāsecina, ka, tā kā prasītāja nevarēja paredzēt, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks nepildīs savus līgumiskos pienākumus, prasītāja ir rīkojusies ar pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem.
- 41 Visbeidzot prasītāja norāda, ka Apelācijas padome nav ievērojusi Regulas 2017/1001 104. pantu, jo pasākumi, ko šī padome bija ieteikusi, lai nodrošinātu attiecīgās preču zīmes reģistrācijas savlaicīgu pagarināšanu, neesot bijuši efektīvi un tiem neesot bijis nozīmes saistībā ar kontroli pār to, vai prasītāja ir ievērojusi rūpības pienākumu.

- 42 *EUIPO* apstrīd prasītājas argumentus.
- 43 Vispārējā tiesa norāda, ka no pirmā prasības pamata pārbaudes izriet, ka aplūkojamajā lietā, lai varētu tikt iesniegts lūgums atjaunot tiesības, attiecīgās preču zīmes īpašniekam bija jāievēro Regulas 2017/1001 104. pantā paredzētie nosacījumi.
- 44 Šajā ziņā prasītāja vispirms nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par attiecīgās preču zīmes īpašnieka pasīvumu attiecībā uz šīs preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu, līdz ar to nekas neliecina par to, ka šis īpašnieks būtu rīkojies ar pienācīgu rūpību atbilstoši apstākļiem – Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkta izpratnē.
- 45 Tālāk, saskaņā ar Regulas 2017/1001 104. panta 2. punktu lūgums atjaunot tiesības ir jāiesniedz rakstveidā divu mēnešu laikā no brīža, kad ir novērsts šķērslis.
- 46 Taču atbilstoši Regulas 2017/1001 104. panta 5. punktam 104. pants nav piemērojams šā panta 2. punktā noteiktajiem termiņiem. Tādējādi, ja divu mēnešu termiņš, kas ir viens no lūguma pieņemamības nosacījumiem, nav ticis ievērots, vairs nav iespējas iesniegt jaunu lūgumu atjaunot tiesības, pat pamatojot minēto neievērošanu (spriedums, 2009. gada 23. septembris, *Evels/ITSB* (“DANELECTRO” un “QWIK TUNE”), T-20/08 un T-21/08, EU:T:2009:356, 24. punkts).
- 47 Prasītājas argumentam, saskaņā ar kuru divu mēnešu termiņš esot varējis sākties tikai no datuma, kad tā saņēma attiecīgās preču zīmes īpašnieka pilnvarojumu, proti, no 2018. gada 17. jūlija, un līdz ar to lūgums esot iesniegts noteiktajā termiņā, nevar piekrist.
- 48 Proti, tas vien, ka tiek atzīts, ka prasītāja nevarēja likumīgi pieprasīt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pagarināšanu bez šīs preču zīmes īpašnieka tieša pilnvarojuma, nenozīmē atzīt, ka šāda pilnvarojuma neesamība ir atzīstama par šķērslī Regulas 2017/1001 104. panta 1. punkta izpratnē.
- 49 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks bija iecēlis pārstāvi, kurš tika informēts par minētās preču zīmes faktiskās reģistrācijas izbeigšanos 2017. gada 22. jūlijā, ja tā netiks pagarināta. No lietas materiāliem taču neizriet, ka minētais īpašnieks būtu apgalvojis, ka attiecībā uz viņu būtu pastāvējis kāds šķērslis.
- 50 Visbeidzot, jautājumam par to, vai prasītāja varēja vai nevarēja paļauties uz to, ka attiecīgās preču zīmes īpašnieks ievēros savu pienākumu izpildīt savas līgumsaistības, ir nozīme tikai no viņu līgumisko attiecību skatpunkta un no atbildības par prasītājai eventuāli nodarītajiem zaudējumiem noteikšanas skatpunkta, bet tas nevar ietekmēt tās tiesisko stāvokli attiecībā pret *EUIPO*.
- 51 Līdz ar to prasītājas iesniegtais lūgums nebija pieņemams, jo tas neatbilda Regulas 2017/1001 104. panta 1. un 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 52 Tādēļ otrais, trešais un ceturtais prasības pamats ir jānoraida, un pārējie prasītājas šajā ziņā izvirzītie argumenti nevar atspēkot šādu secinājumu.

Par aizsardzības, ko piešķir Eiropas Savienības preču zīme, vispārējā principa pārkāpumu

- 53 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma rezultātā sabiedrībai var rasties sajaukšanas iespēja, ko izraisa iespējamība, ka nākotnē tiks reģistrēti preču zīmei, kuras reģistrācija ir beigusies, līdzīgi apzīmējumi, un tādēļ tajā neesot ievērots Regulas 2017/1001 11. apsvērumā nostiprinātais vispārējais princips par Eiropas Savienības preču zīmes piešķirto aizsardzību, saskaņā ar kuru preču zīmes reģistrācijas mērķis tostarp ir garantēt tās izcelsmes norādes funkciju.
- 54 *EUIPO* apstrīd prasītājas argumentus.

55 Ir jāatgādina, ka Regulas 2017/1001 11. apsvērumā ir paredzēts:

“ES preču zīmes piešķirtajai aizsardzībai, kuras funkcija ir jo īpaši garantēt preču zīmi kā izcelsmes norādi, būtu jābūt pilnīgai, ja preču zīme un apzīmējums un preces vai pakalpojumi ir identiski. Aizsardzībai būtu jāattiecas arī uz tiem gadījumiem, kad preču zīme un apzīmējums un preces vai pakalpojumi ir identiski [līdzīgi]. Būtu jāizskaidro jēdziens “līdzīgs” saistībā ar līdzības iespēju radīt neskaidrību [sajaukšanas iespēju]. Iespējai radīt neskaidrību [sajaukšanas iespējai], kuras novērtējums ir atkarīgs no vairākiem elementiem, un jo īpaši no preču zīmes atpazīstamības tirgū, no asociācijām, ko var saistīt ar izmantoto vai reģistrēto apzīmējumu, līdzības pakāpe starp preču zīmi un apzīmējumu un starp norādītajām precēm vai pakalpojumiem, būtu jābūt īpašam šīs aizsardzības priekšnosacījumam.”

56 Lai gan Regulas 2017/1001 11. apsvēruma mērķis ir garantēt patērētājam vai galalietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identiskumu, ļaujot viņam bez iespējamās sajaukšanas atšķirt šo preci vai pakalpojumu no tiem, kuriem ir cita izcelsme (pēc analogijas skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūnijs, *Chartered Institute of Patent Attorneys*, C-307/10, EU:C:2012:361, 36. punkts), tomēr – pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāja – tā mērķis nav garantēt nenoteiktā veidā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, kad tā beidzas minētās preču zīmes reģistrācijas nepagarināšanas rezultātā.

57 Proti, ja preču zīmes termiņš beidzas un tās reģistrācija netiek pagarināta, tā principā kļūst vispārpieejama, un tas veicina konkurenci un progresu. Tādēļ un saskaņā ar pieejamības principu preču zīmes, kuras galu galā nav tikušas izmantotas vai vairs netiek izmantotas, ir atkal jāpadara par vispārpieejamām, lai citi ekonomikas dalībnieki varētu tās reģistrēt un efektīvi gūt no tām izrietošos ekonomiskos labumus.

58 Konkrētajā lietā attiecīgās preču zīmes reģistrācijas izbeigšanās iemesls ir šīs reģistrācijas nepagarināšana atbilstošajā termiņā. Kā pamatoti norāda *EUIPO*, fakts, ka minētā preču zīme vairs nevar būt pamats prasībai tiesā pret citām vēlākām preču zīmēm, ir šīs izbeigšanās sekas, nevis Eiropas Savienības preču zīmes piešķirtās aizsardzības vispārējā principa pārkāpums.

59 Līdz ar to piektais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida, nepastāvot nepieciešamībai pārbaudīt prasītājas otrā prasījuma pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

61 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **Seven SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 23. septembrī.

[Paraksti]